

Stiftelsesklagenemnda

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse i sak 2021/0384

Saken gjelder Stiftelsesklagenemndas avgjørelse av klage datert 5. januar 2021 fra Stiftelsen Handelsstedet Tinden over Stiftelsestilsynets vedtak av 15. desember 2020. I vedtaket avviste Stiftelsestilsynet stiftelsens klage av 25. november 2020 over Stiftelsestilsynets vedtak 6. januar 2020 fordi klagefristen etter forvaltningsloven § 29 var oversittet.

Spørsmålet i klagesaken er om fristen for å påklage Stiftelsestilsynets vedtak av 6. januar 2020 er oversittet, herunder om vilkårene for å gi klager oppreisning for fristoversittelse er til stede, jf. forvaltningsloven § 29 og 31.

1 Stiftelsesklagenemndas kompetanse og sammensetning

Stiftelsesklagenemndas kompetanse er fastsatt i lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven) § 7a. Etter bestemmelsen avgjør Stiftelsesklagenemnda klager på enkeltvedtak fattet av Stiftelsestilsynet i medhold av blant annet stiftelsesloven.

Ved behandling og avgjørelse av klagen i Stiftelsesklagenemnda deltok lederen Gudmund Knudsen og medlemmene Kamilla Silseth og Henning Sollid.

2 Sakens bakgrunn i hovedtrekk

Saken har en ganske omfattende bakgrunn. Det som er av betydning for det spørsmålet som nemnda behandler her, er i korthet:

Stiftelsen Handelsstedet Tinden anmodet 30. oktober 2019 Stiftelsestilsynet om økonomisk kompensasjon for utgifter stiftelsen hadde hatt som følge av at stiftelsen mente å ha fått uriktig veiledning fra Stiftelsestilsynet. Stiftelsestilsynet svarte ved brev 21. november 2019 stiftelsen at det ikke var grunnlag for å tilkjenne økonomisk kompensasjon. Stiftelsen påklaget 13. desember 2019 Stiftelsestilsynets svar. Stiftelsestilsynet traff den 6. januar 2020 vedtak der tilsynet avviste klagen av 13. desember 2019 fordi Stiftelsestilsynets svar i brevet av 21. november 2019 ikke var et enkeltvedtak.

Det hører med til forhistorien at Stiftelsen Handelsstedet Tinden henvendte seg til Stiftelsesklagenemnda 31. august 2020 med spørsmål om hvor stiftelsen skulle rette krav om økonomisk kompensasjon. Klagenemnda svarte på henvendelsen i e-post 1. september 2020. Stiftelsen sendte så klage til Nærings- og fiskeridepartementet 30. oktober 2020. Denne klagen sendte Nærings- og fiskeridepartementet videre til Kulturdepartementet ved brev 25. november 2020.

I brev til Stiftelsestilsynet 25. november 2020 påklaget stiftelsen Stiftelsestilsynets avvisningsvedtak av 6. januar 2020. Stiftelsestilsynet avviste klagen ved vedtak 15. desember 2020 fordi klagen var for sent framsatt. Dette avvisningsvedtaket ble påklaget av stiftelsen i klage datert 5. januar 2021, men først mottatt av Stiftelsestilsynet den 8. januar 2021. Saken ble oversendt til Stiftelsesklagenemnda 18. februar 2021.

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse bygger på de saksdokumentene som nemnda har mottatt innen behandling av saken. Nemndsmøte i saken ble holdt som telefonkonferanse 29. mars 2021.

3 Stiftelsestilsynets vedtak

Stiftelsestilsynets avvisningsvedtak av 15. desember 2020 lyder:

"Klage fra Stiftelsen Tinden Handelssted 25. november 2020 på Stiftelsestilsynets vedtak 6. januar 2020 om avvisning av klage, avvises."

Stiftelsestilsynets vedtak er hjemlet i forvaltningsloven §§ 29 og 31, jf. § 33 andre ledd. Stiftelsestilsynet viser i vedtaket til at klagefristen etter forvaltningsloven § 29 er oversittet. Stiftelsestilsynet vurderer videre om det er grunnlag for oppreisning av oversittet klagefrist etter reglene i forvaltningsloven § 31 første og andre ledd. Bestemmelsene lyder:

"Selv om klageren har oversittet klagefristen, kan klagen tas under behandling såframt
a) parten eller hans fullmektig ikke kan lastes for å ha oversittet fristen eller for å ha drøyd med klage etterpå, eller
b) det av særlige grunner er rimelig at klagen blir prøvd.

Ved vurderingen av om klagen bør tas opp til behandling, skal det også legges vekt på om endring av vedtaket kan medføre skade eller ulempe for andre."

Stiftelsestilsynet mener at det ikke er opplysninger i klagen som tilsier at det skal gis oppreisning slik at klagen kan tas til behandling.

4 Klagerens anførsler

Klageren omtaler ikke fristoversittelsen i klagen datert 5. januar 2020, men argumenterer for at stiftelsen har krav på økonomisk kompensasjon som følge av feil veiledning. Klageren anfører at Stiftelsestilsynets uriktige veiledning gir grunn til å gi fristoppreisning.

I klagen 25. november 2020 skriver klageren at de har *"oppfattet Stiftelsestilsynets avvisningsvedtak som endelig og uten klagemulighet"* og videre at de fikk samme forståelse fra korrespondansen med Stiftelsesklagenemnda.

5 Stiftelsestilsynets innstilling i klagesaken

Etter Stiftelsestilsynets oppfatning er det ikke kommet fram nye opplysninger som endrer vurdering og konklusjon i avvisningsvedtaket 15. desember 2020.

I innstillingen opplyser Stiftelsestilsynet at det tar klagen under behandling selv om klagefristen er oversittet fordi Stiftelsestilsynet først mottok klagen den 8. januar 2021. Stiftelsesklagenemnda er enig i dette, og går derfor ikke nærmere inn på dette spørsmålet.

6 Stiftelsesklagenemndas syn på saken

Saken gjelder klage over avvisningsvedtak av 15. desember 2020.

Det er på det rene at stiftelsens klage av 25. november 2020 over Stiftelsestilsynets vedtak av 5. januar 2020 er framsatt lang tid etter at klagefristen på tre uker var løpt ut. Spørsmålet er derfor om det skal gis oppreisning for å ha oversittet klagefristen etter reglene i

forvaltningsloven § 31. Vilkårene for oppreisning følger av lovbestemmelsen som er gjengitt ovenfor i punkt 3.

Etter punkt (a) i forvaltningsloven § 31 første ledd er det et vilkår at klageren «. . .ikke kan lastes for å ha oversittet fristen eller for å ha drøyd med klage etterpå,..»

I Stiftelsestilsynets vedtak av 6. januar 2020 fikk klageren i punkt 6 klar informasjon om klageadgangen, klagefristen på tre uker og om at klagen skal sendes til Stiftelsestilsynet. Klageren valgte imidlertid å ikke benytte klageadgangen det var orientert om, men valgte i stedet høsten 2020 å henvende seg til forskjellige offentlige instanser slik det er redegjort for i punkt 2 ovenfor. Det nevnes for øvrig at i vedtaket av 6. januar 2020 ble klageren informert om at et eventuelt krav om kompensasjon måtte ha grunnlag i alminnelige erstatningsrett og at stiftelsen for et slikt krav måtte gå til søksmål. Det ble også opplyst at rett saksøkt er staten ved Kulturdepartementet. Stiftelsen har ikke fremmet slikt søksmål mot staten.

Klagen 25. november 2020 er fremsatt 10 måneder etter at klagefristen var utløpt. Klageren har gitt uttrykk for at de har "*oppfattet Stiftelsestilsynets avvisningsvedtak som endelig og uten klagemulighet*" og videre at de fikk samme forståelse fra korrespondanse med Stiftelsesklagenemnda. Det fremgår imidlertid klart av vedtaket fra Stiftelsestilsynet av 6. januar 2020 at vedtaket kan påklages til Stiftelsesklagenemnda, og at klagen i så fall skal sendes til Stiftelsestilsynet innen tre uker etter mottak av vedtaket.

Det er for øvrig ikke redegjort for hva som er årsaken til at det ikke ble klaget innenfor klagefristen til tross for at stiftelsen ble gjort kjent med klagefristen. Klageren har argumentert med at stiftelsen *bør* få kompensert utgiftene sine. Dette er etter nemndas syn ikke et argument som tilsier at det i saken her *bør* gis oppreisning etter alternativet i bokstav (a) i forvaltningsloven § 31. Det kan trekke i retning av at dette heller er et argument som tilsier at klageren burde vært ekstra påpasselig med å overholde klagefristen.

Etter forvaltningsloven § 31 første ledd (b) kan det gis oppreisning om «. . . det av særlige grunner er rimelig at klagen blir prøvd.» Oppreisningsadgangen etter dette alternativet er ikke kurant, jf. G. Woxholth: Forvaltningsloven med kommentarer (2011) side 537. Stiftelsesklagenemnda kan ikke se at det er særlige forhold i saken her som tilsier oppreisning etter dette alternativet. Klageren har som nevnt gitt uttrykk for at de oppfattet vedtaket som endelig til tross for at det var opplyst om klageadgang, og deretter særlig argumentert med hvorfor stiftelsen *bør* få kompensert utgiftene sine. Dette kan som nevnt ikke gi grunnlag for oppreisning etter alternativ (a), og kan heller ikke gi grunnlag for oppreisning etter alternativ (b).

Stiftelsesklagenemnda har etter dette kommet til at det ikke er grunnlag for å gi oppreisning for oversittelse av klagefrist ved klage på Stiftelsestilsynets vedtak 6. januar 2020. Klage over Stiftelsestilsynets vedtak av 15. desember 2020 om å avvise klagen tas derfor ikke til følge.

7 Vedtak

Stiftelsesklagenemnda fatter etter dette følgende vedtak:

Stiftelsestilsynets vedtak av 15. desember 2020 om å avvise klage av 25. november 2020 opprettholdes. Klagen datert 5. januar 2021 tas derfor ikke til følge.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Vedtaket er enstemmig.

Oslo, 29. mars 2021

Gudmund Knudsen
Leder

Dokumentet er godkjent elektronisk